

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 stycznia 1922 r.

▼ **przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych ustaw wojskowych na obszar b. dzielnicy pruskiej.**

Na podstawie art. 8, 9 i 12 ustęp 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) zarządza się co następuje:

§ 1.

Na obszar b. dzielnicy pruskiej rozciąga się moc obowiązująca:

1. Tymczasowej ustawy z dn. 27 października 1918 o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. Pr. Kr. P. № 13 poz. 28) ze zmianami wprowadzonymi dekretem z dnia 16 stycznia 1919 r. (Dz. P. P. P. № 8 poz. 119) w brzmieniu następującem:

„TYTUŁ I.

O służbie wojskowej w ogólności.

Art. 1. Służba wojskowa jest obowiązkiem każdego obywatela Państwa Polskiego. Obowiązku tego dopełnić musi każdy obywatel osobiście.

Art. 2. Zwolnienie ze służby wojskowej, ulgi w jej pełnieniu, skrócenia i odroczenia jej terminów— są ustalone w niniejszej ustawie.

Art. 3. Służba wojskowa jest dwojaka:

- a) służba czynna,
- b) służba pomocnicza.

TYTUŁ II.

O służbie wojskowej czynnej.

Art. 4. Służba wojskowa czynna obejmuje:

- a) służbę w wojsku stałym,
- b) służbę w zapasie,
- c) służbę w rezerwie,
- d) służbę w obronie krajowej,
- e) służbę w pospolitem ruszeniu.

Art. 5. Obowiązek służby w wojsku stałym rozpoczyna się 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym obowiązany kończy 20 lat.

Art. 6. Służba w wojsku stałym trwa 2 lata, licząc od dnia rozpoczęcia służby.

Komenda Główna wojsk polskich może atoli służących w wojsku stałym po odbyciu dostatecznego wykszolenia urlopować na okres czasu przez siebie ustalony.

Art. 7. Zapas obejmuje wszystkich tych, którzy przy przeglądzie zostali uznani za zdatnych, jednakże z powodu wypełnienia kontyngensu nie mogli być powołani do służby w wojsku stałym.

Art. 8. Służba w zapasie trwa trzy lata, licząc od pierwszego dnia przeglądu wojskowego, dokonanego w roku kalendarzowym, w którym obowiązany kończy lat 20.

W ciągu tego czasu zapasowy musi przejść równorzędnie wykszolenie wojskowe do tego, jakie przechodzą służący w wojsku stałym.

Art. 9. Zapasowi będą powoływani do służby w wojsku stałym w porządku losów, wyciągniętych przy przeglądzie, poczynając od najmłodszego rocznika, skoro w pewnym roku przepisany kontyngens nie zostanie pokryty albo przepisana nim ilość wojska w czasie późniejszym się zmniejszy (art. 6 ust. 2). Odbyty poprzednio przez zapasowego okres wykszolenia wojskowego zostanie wliczony do służby w wojsku stałym.

Art. 10. Po ukończeniu służby zapasowi zaliczeni zostają do rezerwy i obowiązani są do tych samych ćwiczeń, co odpowiednie roczniki rezerwistów, którzy odbyli służbę w wojsku stałym.

Art. 11. Służba w rezerwie trwa od chwili zwolnienia ze służby w wojsku stałym, względnie w zapasie, aż do końca tego roku kalendarzowego, w którym obowiązany kończy lat 30.

W ciągu tego czasu rezerwiści obowiązani są do odbycia kilku okresów ćwiczeń, trwających razem najwyżej 20 tygodni.

Art. 12. Rezerwiści uważani są za bezterminowo urlopowanych żołnierzy wojska stałego. Rząd może każdej chwili polecić powołać ich pod broń.

Art. 13. Służba w obronie krajowej trwa od chwili zwolnienia z rezerwy do końca tego roku kalendarzowego, w którym obowiązany kończy lat 40.

W ciągu tego czasu należący do obrony krajowej obowiązani są do odbycia kilku okresów ćwiczeń, trwających razem najwyżej 12 tygodni.

Art. 14. Do służby w pospolitem ruszeniu są obowiązani:

- a) wszyscy mężczyźni od 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym kończą lat 18, aż do 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym się zaczyna ich obowiązek służby w wojsku stałym, względnie w zapasie, a więc w którym kończą lat 20;
- b) wszyscy ci, którzy ukończyli służbę w wojsku stałym, w zapasie, w rezerwie i w obro-

nie krajowej. Obowiązek służby w pospolitem ruszeniu dla tej kategorii rozpoczyna się od tego roku kalendarzowego, w którym obowiązany kończy 41 rok życia, i trwa do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończy on lat 50;

- c) wszyscy ci, którzy nie zostali od służby wojskowej czynnej zwolnieni, lecz na podstawie prawomocnego orzeczenia właściwej władzy wojskowej bądź to przy przeglądzie, bądź też później zaliczeni zostali do pospolitego ruszenia. Obowiązek służby w pospolitem ruszeniu dla nich rozpoczyna się z chwilą zaliczenia ich do pospolitego ruszenia i trwa do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończą oni lat 50.

Pospolitycy powyżej lat 20, a poniżej lat 30, którzy nie odbywali służby w wojsku stałym, względnie w zapasie, obowiązani są aż do ukończenia 40 roku życia do tych samych ćwiczeń, do jakich obowiązana jest obrona krajowa. Inni wolni są od ćwiczeń.

Art. 15. O zaliczeniu żołnierzy wojska stałego i zapasu do rezerwy, rezerwistów do obrony krajowej i obowiązanych do służby w obronie krajowej do pospolitego ruszenia — decyduje wyłącznie właściwa władza wojskowa w myśl postanowień niniejszej ustawy.

Art. 16. Komenda Główna wojsk polskich ma prawo odroczyć termin zwolnienia żołnierzy wojska stałego do rezerwy, jak również przedłużyć okresy ćwiczeń zapasowych, rezerwistów i obrony krajowej. Zarządzenie to może nastąpić jedynie za zgodą Rządu.

TYTUŁ III.

O służbie pomocniczej.

Art. 17. Obowiązek służby pomocniczej istnieje tylko w czasie wojny. Obejmuje on wszystkich niepowołanych pod broń, od początku tego roku kalendarzowego, w którym obowiązani kończą lat 16, aż do końca tego roku kalendarzowego, w którym kończą oni lat 60. Zwierzchnia Władza państwowa polska decyduje o tym, jakie kategorie osób i w jakim porządku będą do służby tej powoływani i jakie rodzaje działalności tej służby wymagają.

TYTUŁ IV.

Przygotowawcze wykszolenie wojskowe młodzieży.

Art. 18. Komenda Główna wojsk polskich może w porozumieniu z odpowiednimi ministerstwami zarządzić dla młodzieży od lat 16 do 20 roku życia ćwiczenia i kursy, dające młodzieży ogólne przygotowawcze wykszolenie wojskowe.

TYTUŁ V.

Organizacja poboru.

Art. 19. Państwo Polskie pod względem służby wojskowej podzielone będzie na określoną liczbę okręgów wojskowych, z których każdy obejmie pe-

wną liczbę powiatów. Podział ten powinien być dostosowany do podziału administracyjnego kraju.

Art. 20. Ilość i siedziba okręgów wojskowych, tudzież ilość i nazwa należących do każdego okręgu powiatów będą ustalone w osobnym rozporządzeniu Komendy Głównej wojsk polskich, wydanem w porozumieniu z Rządem.

Wszelkie zmiany dotyczące okręgów wojskowych, ich siedzib, tudzież ilości należących do każdego okręgu powiatów, zarządzić może jedynie Komenda Główna wojsk polskich w porozumieniu z Rządem.

Art. 21. Władzą administracyjno - wojskową w okręgu wojskowym jest Okręgowa Komenda Uzupelnień.

Art. 22. Okręgowym Komendom Uzupelnień podległe są Powiatowe Komendy Uzupelnień.

Art. 23. Powiatowa Komenda Uzupelnień obejmuje jeden albo więcej powiatów. Powiaty większe, tudzież miasta większe mogą być podzielone na 2 lub więcej rejonów z własną powiatową komendą uzupelnień.

Art. 24. Ilość i siedziba powiatowych komend uzupelnień, ilość i nazwa powiatów podległych poszczególnym komendom, podział ewentualny powiatów i miast na rejon — będą uskutecznione w osobnym rozporządzeniu Komendy Głównej wojsk polskich, wydane w porozumieniu z Rządem.

Art. 25. Na czele okręgowej komendy uzupelnień stoi wyższy rangą oficer polski, któremu do pomocy dodana będzie odpowiednia ilość oficerów, tudzież podoficerów i żołnierzy.

Art. 26. Na czele powiatowej komendy uzupelnień stoi oficer polski, któremu do pomocy dodana będzie odpowiednia ilość podoficerów i żołnierzy.

Art. 27. Zadania i obowiązki powiatowych komend uzupelnień są następujące:

- a) ułożenie i prowadzenie imiennej listy popisowych (art. 41 i nast.) tudzież innych list obowiązanych do służby wojskowej (art. 76 i nast.);
- b) powołanie do przeglądu;
- c) wojskowo-lekarski przegląd popisowy;
- d) przyznanie ulg w pełnieniu służby i zwolnień ze służby;
- e) zaliczenie do zapasu, rezerwy, obrony krajowej i pospolitego ruszenia;
- f) kontrola zapasowych, rezerwistów i służących w obronie krajowej.

Art. 28. Zadania i obowiązki okręgowych komend uzupelnień są następujące:

- a) nadzór nad czynnościami podległych powiatowych komend uzupelnień;
- b) rozdział uchwalonego kontyngensu na podległe powiatowe komendy uzupelnień;
- c) władza dyscyplinarna i sądowa nad podległymi oddziałami;

d) rozstrzyganie w charakterze drugiej instancji skarg na decyzję i zarządzenia, wydane przez powiatowe komendy uzupelnień.

Art. 29. Dla wykonywania obowiązków, wymienionych w art. 28 lit. d., powołana będzie w każdej okręgowej komendzie uzupelnień stała komisja, w której skład wchodzi:

- a) okręgowy komendant uzupelnień, względnie jego zastępca, jako przewodniczący komisji;
- b) komisarz Rządu polskiego, mianowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, jako reprezentant władzy cywilnej;
- c) dwaj lekarze wojskowi, a w braku ich cywilni, delegowani przez Komendę Główną wojsk polskich;
- d) reprezentant ludności danego okręgu wojskowego.

Osobne rozporządzenie Rządu, wydane w porozumieniu z Komendą Główną wojsk polskich, określi sposób powołania reprezentanta ludności.

Art. 30. Sposób urzędowania okręgowych komend uzupelnień, tudzież powiatowych komend uzupelnień określa osobne regulaminy, wydane przez Komendę Główną wojsk polskich w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 31. Zaciężni będą pełnić służbę w okręgach wojskowych wskazanych przez Komendę Główną wojsk polskich.

T Y T U Ł VI.

Czynności przygotowawcze.

A). Listy poborowe.

Art. 32. Corocznie w powiatach wójtowie gmin, w miastach naczelnicy gmin miejskich, w miastach, mających własne powiatowe komendy uzupelnień, komisarze okręgów milicji — ułożą listy poborowe, do których zapiszą w porządku alfabetycznym nazwiska wszystkich mężczyzn, kończących 20 lat życia w danym roku i zamieszkałych w obrębie gminy, miasta lub okręgu milicji.

Art. 33. Za podstawę do układania list poborowych służą: księgi ludności, wykazy urzędów stanu cywilnego, oraz wszelkie inne dane urzędowe i nie-urzędowe — po ich sprawdzeniu.

Art. 34. Prócz mieszkańców, zapisanych do ksiąg ludności, mają być wciągnięci do listy poborowych:

- a) nieobecni w gminie lub mieście, chociażby byli zobowiązani umowami do zamieszkiwania poza gminą lub miastem, oraz zamknięci w więzieniu, jeśli jednocześnie ich ojcowie lub matki, albo osoby miejsce rodziców prawnie zastępujące mieszkają w gminie lub mieście, albo też jeżeli ich ojciec lub matka, względnie osoby miejsce rodziców prawnie zastępujące, które wyemigrowały, miały w gminie lub mieście zamieszkanie;
- b) żonaci, mieszkający w gminie lub mieście, gdyby nawet ich rodzice mieszkali w innej gminie lub mieście;

- c) urodzeni i mieszkający w gminie lub mieście i nie mający ojca lub matki lub osób miejsce rodziców prawnie zastępujących;
- d) zamieszkali w gminie lub mieście, nie podpadający pod powyższe kategorie i nie mogący dowieść swego zamieszkania w innej gminie lub mieście.

Art. 35. Listy poborowe sporządzone będą według wzoru A.

Art. 36. Listy poborowe będą ogłoszone, względnie dostępne do przejrzania, najpóźniej 15 marca każdego roku przez przeciąg jednego miesiąca.

Art. 37. W ciągu miesiąca po ogłoszeniu list każdy z wpisanych, uległy kalectwu lub chorobie, czyniącej go do służby wojskowej czynnej zupełnie niezdolnym, winien zawiadomić o tem wójta gminy, burmistrza albo komisarza milicji, względnie policji z załączeniem poświadczenia lekarskiego, wystawionego przez lekarza wojskowego lub powiatowego. W nieobecności wpisanego do listy uczynić mogą to doniesienie w jego zastępstwie rodzice, krewni, osoby miejsce rodziców prawnie zastępujący lub pełnomocnicy.

Zawiadomienie to wraz z dokumentami przesłane będzie po upływie ustanowionego terminu do właściwej powiatowej komendy uzupełnień, która orzecze, czy zachodzi potrzeba powołania do przeglądu.

Art. 38. Opuszczeni w listach poborowych z poprzednich lat wpisani będą do list poborowych tego roku, w którym to opuszczenie nastąpiło.

Art. 39. Po upływie określonego wyżej (w art. 36) terminu miesięcznego wszelkie wpisy, wykreślenia i poprawki w listach poborowych, mogą być uskutecznione jedynie na zarządzenie właściwej powiatowej komendy uzupełnień.

Art. 40. Wszelkie czynności i koszty, związane ze sporządzeniem list poborowych, pokrywać będą gminy z własnych funduszków.

B. Lista imienna popisowych.

Art. 41. Listy poborowe sporządzane będą w dwóch równobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz pozostaje w przechowaniu cywilnej powiatowej władzy administracyjnej, drugi przesłany będzie powiatowej komendzie uzupełnień.

Art. 42. Na podstawie list poborowych sporządzi powiatowa komenda uzupełnień listę imienną popisowych, do której wpisze w porządku alfabetycznym gmin, względnie w porządku liczbowym okręgów milicyjnych, wszystkich popisowych swego okręgu w porządku alfabetycznym nazwisk.

Art. 43. Listy imienne popisowych sporządzane będą wedle wzoru B.

Art. 44. Uzupełnienie, względnie sprostowanie listy imiennej popisowych nastąpi w czasie przeglądu. O wszelkich zmianach, zachodzących w liście imiennej popisowych, zawiadomi komenda powiatowa uzu-

pełnień właściwą władzę administracyjną powiatu, w celu uzgodnienia listy imiennej popisowych z listą poborowych.

Art. 45. Ochotnicy (art. 97 i następne) wpisani będą do listy imiennej popisowych tego roku, w którym się do służby wojskowej zgłosili. Wpisu dokonuje powiatowa komenda uzupełnień.

Art. 46. Wykreślenia z listy imiennej popisowych należy dokonać:

- a) przy przeniesieniu do jednej z list wymienionych w art. 76;
- b) w razie zupełnego zwolnienia od służby czynnej;
- c) w razie śmierci;
- d) w razie utraty obywatelstwa polskiego.

Przy wykreśleniu należy w rubryce „uwaga” podać krótko powód wykreślenia.

Art. 47. Wszelkie zmiany i wykreślenia winny być dokonane w ten sposób, by tekst pierwotny wpisu był łatwy do odczytania.

TYTUŁ VII.

Przegląd.

Art. 48. Przegląd powołanych do wojska odbywać się będzie corocznie między 15 października a 15 grudnia.

Komenda Główna wojsk polskich może wyznaczyć w razie uzasadnionej potrzeby inny termin do rocznego przeglądu, oraz urządzić przegląd dodatkowy za każdorazowym przyzwoleniem Rządu.

Art. 49. Przegląd przeprowadza się na podstawie imiennej listy popisowych. Do przeglądu powołani będą tak popisowi danego rocznika, jak i ci, którzy mają odroczenie z lat poprzednich, o ile od stawiennictwa osobistego nie zostali zwolnieni (art. 59 ust. 3).

Art. 50. Przeglądu dokonuje komisja przeglądowa w następującym składzie:

- a) powiatowy komendant uzupełnień, względnie jego zastępca;
- b) komisarz Rządu polskiego, delegowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych;
- c) lekarz wojskowy, względnie cywilny, delegowany przez Dyрекcję Służby Zdrowia Publicznego w porozumieniu z właściwą okręgową komendą uzupełnień;
- d) delegat sejmiku powiatowego.

Celem udzielenia komisji przeglądowej informacji o popisowych mają stanąć do przeglądu także wójt i sołtysi. Powoływani oni będą kolejno na ten czas, kiedy odbywa się przegląd popisowy ich gminy. Głosów w komisji wójt i sołtysi nie mają.

W miastach mających własne komendy uzupełnień, miejsce delegata sejmiku zajmuje delegat rady miejskiej.

Jeżeli dwa lub więcej powiatów podlega jednej powiatowej komendzie uzupełnień, sejmiki danego powiatu delegują do komisji przeglądowej swego przedstawiciela kolejno w porządku alfabetycznym nazwy powiatu na przeciąg jednego roku.

Jeżeli jeden powiat jest podzielony na kilka powiatowych komend uzupełnień, sejmiki powiatów delegują tylu swoich przedstawicieli, ile jest w powiecie powiatowych komend uzupełnień.

Wybory delegatów sejmiku, względnie rady miejskiej, dokonywa się na rok jeden. Ponowny wybór tych samych delegatów jest pożądany.

Przewodniczący komisji przeglądowej komisarz Rządu polskiego, delegowany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Art. 51. Komisja przeglądowa wykonywać będzie swoje czynności publicznie. Po rozpoczęciu czynności popisowi, ich rodzice, względnie osoby ich miejsce prawnie zastępujące i pełnomocnicy mogą zgłosić swe uwagi i poprawki, co do których komisja wyda orzeczenie.

Po sprawdzeniu wiadomości o osobach nie wciągniętych do list poborowych, komisja poweźmie co do nich następujące decyzje: ci, którzy poprzednio a najdalej na samem posiedzeniu komisji, złożą wyjaśnienie, iż niezapisanie ich do list poborowych nie wynikło z ich niedbalstwa, uznani będą za usprawiedliwionych; ci, których wyjaśnienia uznane będą za niedostateczne, podlegną przeglądowi bez uwzględnienia ulg i odroczeń.

Podejrzani o oszustwo pociągnięci będą do odpowiedzialności sądowej.

Art. 52. Wydanie orzeczenia w przedmiocie ulg i odroczeń zamknie wstępne czynności komisji przeglądowej. Rż do chwili tego zamknięcia mogą być przedstawiane dokumenty, uzasadniające prawo do ulg i odroczeń; na ich podstawie będą wydawane orzeczenia i jednocześnie w imiennych listach popisowych czynione poprawki.

Art. 53. Po zamknięciu wstępnych czynności nastąpi losowanie numerów porządkowych tylko wówczas, jeśli liczba popisowych, mogących być przyjętymi do wojska, przewyższy liczbę kontyngensu, przepisaną na dany okrąg poborowy.

Losowania dokona komisja przeglądowa publicznie. Każdy, powołany z kolei zapisania do listy popisowych, wyciągnie swój los; za nieobecnych losy wyciągną ich krewni, albo wójt gminy, albo przewodniczący komisji.

Art. 54. Po ukończeniu losowania, o ile zostało ono zarządzone, nastąpią oględziny lekarskie popisowych.

Przedewszystkiem poddani będą oględzinom ci, którzy mają prawo do służby jednorocznej, oraz ochotnicy, następnie zapisani do listy popisowych (jeśli odbyło się losowanie, to w kolei losów).

Naprzód poddani będą oględzinom nie mający prawa do ulg i odroczeń, potem zaś posiadający to prawo. Decyzje komisji co do zdatości powołanych do służby wojskowej, zapadać będą po wysłuchaniu opinii lekarza.

Art. 55. Warunki zdatości fizycznej będą szczegółowo określone w przepisach sanitarno-wojskowych, które wyda Komenda Główna wojsk polskich.

Art. 56. Pół względem zdatości fizycznej do służby wojskowej komisja przeglądowa podzieli obecnych powołanych na 4 kategorie:

- 1) uznanych za zupełnie zdatnych do służby w wojsku stałym,
- 2) uznanych za zdatnych tylko do służby w obronie krajowej, albo w pospolitem ruszeniu w razie pewnych braków, nie budzących jednakże wątpliwości, co do ogólnego stanu zdrowia.
- 3) słabego zdrowia którym udziela się odroczenie do nowego przeglądu,
- 4) uznanych za zupełnie niezdatnych do służby wojskowej czynne,

Art. 57. Po ukończeniu oględzin i uwzględnieniu wymagań kontyngensu komisja przeglądowa ogłosi wynik przeglądu, ogłaszając nazwiska zaciągniętych do służby czynnej w wojsku stałym, zaliczonych do zapasu, rezerwy, obrony krajowej i pospolitego ruszenia, zwolnionych zupełnie od służby, otrzymujących odroczenia i wstępujących do służby w charakterze jednorocznych albo ochotników.

Art. 58. Szczegółowe przepisy co do trybu postępowania komisji przeglądowych, tudzież szczególnych uprawnień oficera, biorącego udział w przeglądzie,—ustanowi regulamin, wydany przez Komendę Główną wojsk polskich w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

TYTUŁ VIII.

Odroczenie służby.

Art. 59. Odroczenia służby wojskowej mogą być z reguły udzielane tylko z roku na rok, niedłużej jednak, jak do 23 roku życia, o ile nie są przez ustawę niniejszą przewidziane dłuższe odroczenia.

Prawo do udzielania odroczeń przysługuje powiatowej komendzie uzupełnień. W czasie funkcjonowania komisji przeglądowej prawo to przechodzi na komisję przeglądową względem popisowych, powołanych do przeglądu.

W razie odroczenia dłuższego, niż na rok, otrzymujący odroczenie zwolnieni będą na czas trwania odroczenia od stawania do przeglądu.

Art. 60. Mający odroczenia winni będą po upływie terminu stanąć w komisji, która udzieliła im odroczenia. W wyjątkowych wypadkach wolno stanąć także przed inną komisją przeglądową. Umotywowane podania muszą być wniesione do tej powiatowej komendy uzupełnień, która odroczenia udzieliła, najpóźniej na 14 dni przed przeglądem, przyczem wymienić należy tę powiatową komendę uzupełnień, przed którą petent chce stanąć do przeglądu. Orzeczenia powiatowej komendy uzupełnień, na prośby te zapadłe, nie ulegają zaskarżeniu.

Art. 61. Odroczenia wskutek stosunków rodzinnych i majątkowych udzielane będą na prośbę powołanych lub ich krewnych, względnie osób, zastępujących prawnie miejsce rodziców. Odroczenia z roku na rok przysługują:

- 1) jedynym żywicielom pozbawionych podopiecznych rodzin albo niezdolnych do pracy rodziców, dziadka, babki albo braci i sióstr;

- 2) bratu, następującemu wiekiem po żołnierzu, zabitym na wojnie albo zmarłym z ran, albo wskutek ran niezdolnym do pracy, albo zmarłym na wojnie wskutek choroby, jeżeli przez udzielenie odroczenia może być wyświadczona niezbędna pomoc jego rodzinie.

Nie będą brane pod uwagę takie okoliczności rodzinne i majątkowe, które zostały rozmyślnie wytworzone w celu pozyskania droczenia. Pod względem odroczeń bracia przyrodni traktowani będą na równi z rodzonymi. Synom naturalnym tylko względem matek przyznane będą obowiązki rodzinne.

Art. 62. Jeśli pozbawione podpory rodziny albo niezdolni do pracy rodzice, dziadek, babka, bracia lub siostry nie mogą być się bez pomocy jednego z dwóch równocześnie powołanych żywicieli, jednemu z nich udzielone będzie odroczenie do czasu zwolnienia ze służby drugiego. Otrzymujący odroczenie winien być powołany jednocześnie ze zwolnieniem ze służby przedtem powołanego.

Art. 63. Jeżeli jedyny żywiciel po dojściu do lat 23 życia w dalszym ciągu pozostaje w tymże stanie jedyne go żywiciela, zaliczony będzie do obrony krajowej.

Art. 64. Z przyczyn zawodowych odroczenie z roku na rok przysługuje:

- 1) uczniom średnich zakładów naukowych przez Państwo uznanych do lat 22;
- 2) słuchaczom uniwersytetu i wyższych zakładów naukowych—do lat 25;
- 3) poświęcającym się studjom teologii wyznania rzymsko-katolickiego, oraz innych wyznań chrześcijańskich dla uzyskania święceń kapłańskich—do lat 27.

Art. 65. O wszelkich dalszych odroczeniach ponad terminy przepisane, lecz nie dłużej, niż jeszcze na lat 2, decydować mogą okręgowe komendy uzupełnień o ile przedłożone im będą ważne powody.

Art. 66. uchylony.

Art. 67. W razie ogłoszenia mobilizacji odroczenia służby wojskowej tracą moc. Powołanie do szeregów nastąpi na podstawie osobnego rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych.

TYTUŁ IX.

Zwolnienie od obowiązku służby.

Art. 68. Kapłani i zakonicy wyznań chrześcijańskich, pastortowie wyznania ewangelicko-augsburskiego i ewangelicko-reformowanego, uznani przez państwo rabini i uznani przez państwo duchowni innych wyznań będą wolni od służby wojskowej.

Art. 69. Opuszczenie stanu duchownego przez osoby wymienione w poprzednim artykule przed dojściem do 30 lat życia pozbawia ich tej ulgi.

TYTUŁ X.

Służba wojskowa nauczycieli ludowych.

Art. 70. Nauczyciele ludowi, którzy istotnie pełnią obowiązki nauczycielskie, mogą być zwolnieni do zapasu.

Art. 71. Jeśli zwolniony na powyższej zasadzie nauczyciel porzuci swój zawód albo zostaje na zawsze ze swego stanowiska zwolniony przed upływem 25 roku życia, może być niezwłocznie powołany do odświeżenia pozostającego mu terminu służby w wojsku stałym.

TYTUŁ XI.

Służba wojskowa osób sądownie poszukiwanych.

Art. 72. Służba wojskowa jest służbą honoru. Wskutek tego:

- a) znajdujący się pod śledztwem o zbrodnię lub występki, pociągający za sobą karę więzienia od jednego roku i 6 miesięcy do lat 6, względnie domu poprawy, — uzyskują odroczenie służby aż do czasu umorzenia śledztwa, względnie uprawomocnienia się wyroku;
- b) skazani na karę pozbawienia wolności, połączonej z pozbawieniem praw (art. 30 ustawy karnej), w razie uznania ich zdatości fizycznej do służby wojskowej, przy przeglądzie zostaną wcieleni do specjalnych oddziałów aż do czasu przywrócenia tych praw (art. 31 ustawy karnej).

TYTUŁ XII.

Zaliczenie do zapasu, rezerwy, obrony krajowej i pospolitego ruszenia.

Art. 73. Przeniesienie żołnierzy wojska stałego, względnie zapasu do rezerwy, zaliczenie do obrony krajowej i pospolitego ruszenia, należy do powiatowej komendy uzupełnień.

Art. 74. Do rezerwy będą zaliczeni: mający odroczenia wskutek tymczasowej niezdatości do służby i uznani w trzecim roku po pierwszym powołaniu jeszcze za tymczasowo niezdatochnych, ale których stan zdrowia pozwala mniemać, że w roku następnym osiągną taką poprawę zdrowia, że będą mogli podjąć ciężarom służby wojskowej.

Art. 75. Do pospolitego ruszenia będą zaliczeni:

- 1) cierpiący na choroby nieuleczalne, które przeszkadzają w służbie w wojsku stałym, w zapasie i w rezerwie, ale nie są przeszkodą dla służby w pospolitem ruszeniu z użyciem broni, czy dla czynności pozafrontowych, zwłaszcza w zakresie zwykłej ich specjalności (aptekarze, technicy, rzemieślnicy, kopacze ziemi i t. p.);
- 2) mający odroczenie wskutek tymczasowej niezdatości fizycznej i uznani w trzecim roku za mało zdatochnych, o ile w następnym roku nie można oczekiwać takiej poprawy, żeby mogli być zaliczeni do rezerwy.

TYTUŁ XIII.

Prowadzenie list.

Art. 76. W powiatowych komendach uzupełnień prowadzone będą listy wszystkich powołanych do służby wojskowej w ten sposób, by w nich stosunek do wojska każdego powołanego jasno był uwidoczniony.

Art. 77. Dlatego każda powiatowa komenda uzupełnień po uskutecznieniu przeglądu sporządzi osobne listy imienne dla:

- 1) zaliczonych do służby w wojsku stałym;
- 2) zaliczonych do służby w zapasie;
- 3) zaliczonych do rezerwy;
- 4) zaliczonych do obrony krajowej;
- 5) zaliczonych do pospolitego ruszenia;
- 6) otrzymujących odroczenie wskutek słabego zdrowia;
- 7) otrzymujących odroczenie wskutek stosunków rodzinnych, majątkowych i zawodowych;
- 8) wstępujących do wojska w charakterze jednorocznych;
- 9) wstępujących do wojska w charakterze ochotników.

Art. 78. W listach tych notowane będą wszelkie zmiany, jakie w stanie służby obowiązującego mogą aż do ostatecznego zwolnienia od obowiązku służby wojskowej czynnej.

Art. 79. Na podstawie powyższych list powiatowa komenda uzupełnień wyda popisowym książeczki, zawierające szczegóły z list.

Książeczki te winny być przedstawione na żądanie władz policyjnych, milicyjnych, sądowych, administracyjnych. Czynione w nich będą w razie potrzeby dalsze adnotacje.

Art. 80. Sposób prowadzenia tych list przez powiatowe komendy uzupełnień, postanowienie, jakie szczegóły mają być w listach uwidocznione, forma książeczek, sposób ich prowadzenia i szczegóły, w nich uwidocznic się mające, będą ustalone w osobnym rozporządzeniu Komendy Głównej wojsk polskich, wydanem w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych.

TYTUŁ XIV.

Określenie kontyngensu.

Art. 81. Najwyższa Władza Państwa Polskiego na wniosek Rządu określi na każdy rok liczbę zaciężnych, wymaganą do skompletowania wojska.

Art. 82. Komenda Główna wojsk polskich na podstawie powyższej liczby ogólnej ustali liczby zaciężnych, wymagane do skompletowania każdego oddziału wojskowego, przy uwzględnieniu liczby ochotników.

Art. 83. Ogólna liczba zaciężnych podzielona będzie odpowiednio do wymagania oddziałów wojskowych między wszystkie okręgi wojskowe, a to w stosunku do liczby popisowych w danym okręgu, obowiązanych do służby czynnej w wojsku stałym i zapasie.

Art. 84. Jeśli okrąg wojskowy nie może wystawić wymaganej ilości liczby zaciężnych, brakująca ilość podzielona będzie między pozostałe okręgi odpowiednio do istniejącego w nich nadmiaru popisowych.

Art. 85. Okręgi wojskowe podzielą liczbę zaciężnych od nich wymaganą pomiędzy powiatowe komendy uzupełnień, w stosunku do liczby popisowych.

Art. 86. Jeśli powiatowa komenda uzupełnień nie może wystawić wymaganej liczby zaciężnych, brakująca ilość podzielona będzie między inne w tym samym okręgu będące powiatowe komendy uzupełnień odpowiednio do istniejącego w nich nadmiaru popisowych.

TYTUŁ XV.

Służba jednoroczna.

Art. 87. Prawo do jednorocznej służby przysługuje tym, którzy w chwili powołania ich do służby w wojsku stałym zdali w szkole średniej państwowej lub przez państwo uznanej egzamin dojrzałości, względnie równorzędny z tym egzaminem egzamin ostateczny.

Komenda Główna wojsk polskich po porozumieniu się z odpowiednimi Ministerstwami ogłaszać będzie co rok rocznie publicznie wykaz tych zakładów naukowych, które uprawniają ich absolwentów do jednorocznej służby.

Art. 88. Prawo to przysługuje następnie tym, którzy w chwili powołania ich do służby w wojsku stałym, ukończyli co najmniej 6 klas szkoły średniej państwowej lub przez państwo uznanej, a to na specjalnych warunkach, które określi Komenda Główna wojsk polskich w porozumieniu z Rządem.

Art. 89. Uchylony.

Art. 90. Uchylony.

Art. 91. Uprawnieni do jednorocznej służby otrzymują poświadczenie tego swego prawa od właściwej władzy wojskowej.

Art. 92. Wszyscy żołnierze służby czynnej, którzy w czasie odbywania służby uzyskają warunki, uprawniające ich do jednorocznej służby, mogą uzyskać uprawnienia jednorocznych od właściwej władzy wojskowej, po przedłożeniu przepisanych dokumentów.

Art. 93. Celem uzyskania prawa do jednorocznej służby, muszą petenci najpóźniej w dniu przeglądu przedłożyć w oryginale albo w uwierzytelnionych odpisach następujące dokumenty:

- a) metrykę urodzenia,
- b) urzędowe świadectwo moralności,
- c) świadectwo szkolne, uprawniające do jednorocznej służby,
- d) uchylony.

Art. 94. Nieuzasadnione niedotrzymanie terminu stawienia się pozbawi uprawnionych przywileju jednorocznej służby.

Art. 95. Słuchacze medycyny, weterynarii i farmacji pełnią służbę linjową tylko pół roku, a następnie pół roku na urzędach wojskowo-sanitarnych.

Po odbyciu służby półrocznej linjowej mogą oni uzyskać odroczenie dalszej służby w myśl art. 64 ust. 2.

Art. 96. Po odświadczeniu roku jednorocznego, —którzy aspirują do rangi oficerskiej jakiegobądź rodzaju broni, poddani będą egzaminowi i po złożeniu go

z dobrym wynikiem zostaną mianowani aspirantami oficerskimi. Aspiranci oficerscy mogą zostać mianowani oficerami rezerwy dopiero po odbyciu ćwiczeń, których okres ustali Komenda Główna wojsk polskich.

Skład komisji egzaminacyjnej, zakres wymaganych wiadomości, sposób postępowania komisji, terminy egzaminów—przepisze Komenda Główna wojsk polskich w porozumieniu z Rządem.

TYTUŁ XVI.

Służba ochotnicza.

Art. 97. Każdy nie zaliczony do wojska stałego, może być przyjęty do niego w charakterze ochotnika.

Ochotnik winien:

- a) mieć skończonych 18 a nie więcej nad 28 lat życia,
- b) posiadać urzędowe świadectwo moralności,
- c) mieć zgodę ojca lub matki, względnie osoby miejsce rodziców prawnie zastępującej, o ile nie ukończył 21 lat życia.

Art. 98. Ochotnicy przyjmowani są do wszystkich rodzajów broni tylko do służby linjowej.

Art. 99. Ochotnicy pozostawać będą na utrzymaniu skarbowem i winni odsłużyć terminy ustalone w ustawie niniejszej.

Ochotnikom przysługuje prawo wyboru rodzaju broni i oddziału, w którym chcą służyć.

Art. 100. Zamiar wstąpienia do wojska w charakterze ochotnika zgłoszony być winien w powiatowej komendzie uzupełnień 2 miesiące przed ogólnym terminem przeglądu.

Art. 101. Szczegółowe przywileje ochotników, a zwłaszcza tych, którzy zgłoszą się do służby na dłuższy okres czasu, niż w ustawie przepisany, określi Komenda Główna wojsk polskich.

Art. 102. Żołnierze, którzy ukończyli służbę w wojsku stałym mogą na własne żądanie pozostać w służbie ponad termin na warunkach i na okres, jakie będą ustalone osobno przez Komendę Główną wojsk polskich.

Art. 103. Żołnierze tacy otrzymują szczególne przywileje tak w czasie służby (pierwszeństwo w przyjęciu do szkół podoficerskich, wyższe pobory, lepsze zaopatrzenie rodzin i t. p.), jak i po ukończeniu służby (pierwszeństwo przy uzyskaniu posad w służbie rządowej cywilnej i t. p.). Zakres tych przywilejów ustali Rząd.

TYTUŁ XVII.

Kontrola zapasowych, rezerwistów i służących w obronie krajowej.

Art. 104. Zaliczenie do zapasu, rezerwy i obrony krajowej, wykreślenie zapasowych, rezerwistów i służących w obronie krajowej, kontrolę ich podczas pozostawienia w służbie, powoływanie ich do przepisanych ćwiczeń—należą do powiatowych komend uzupełnień.

Art. 105. Zapasowi rezerwiści i służący w obronie krajowej, którzy staną się niezdolnymi do służby wojskowej i skutkiem tego mają prawo do odroczenia, względnie zupełnego zwolnienia, mają co do tego przy przedstawieniu odpowiednich zaświadczeń lekarza wojskowego albo powiatowego zgłosić się o rozstrzygnięcie do właściwej powiatowej komendy uzupełnień.

Art. 106. W wypadkach śmierci wykreślenia z listy, dokonać może powiatowa komenda uzupełnień jedynie na podstawie aktu zejścia.

Art. 107. Komenda Główna wojsk polskich może zarządzić zebrania kontrolne zapasowych, rezerwistów i służących w obronie krajowej.

Art. 108. Każdą zmianę miejsca zamieszkania obowiązany jest zapasowy, rezerwista i służący w obronie krajowej zgłosić w powiatowej komendzie uzupełnień swego nowego miejsca zamieszkania bezpośrednio lub przez urząd gminny.

Komenda ta zawiadamia o tej zmianie tę powiatową komendę uzupełnień, w której listach jest wpisany meldujący się.

TYTUŁ XVIII.

Służba wojskowa obywateli naturalizowanych i osób nie mających określonego obywatelstwa.

Art. 109. Obywatele państw obcych, nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej.

Art. 110. Obywatele państw obcych, którzy uzyskają obywatelstwo polskie w tym wieku, w którym obywatel polski, w myśl niniejszej ustawy, obowiązany jest do służby wojskowej, będą pociągnięci do pełnienia tego obowiązku tej kategorii służby, która jest przepisana w niniejszej ustawie dla ich wieku, bez względu na to, czy i w jaki sposób uczynili zadość obowiązkowi służby wojskowej w swojej dotychczasowej ojczyźnie.

Art. 111. Osoby których przynależność państwowa nie jest znana, a które mieszkają stale w obrębie Państwa Polskiego, będą pociągane do służby wojskowej narówni z obywatelami Państwa Polskiego, o ile nie będą mogły wykazać przynależności państwowej obcej.

Art. 112. Osoby, obowiązane do służby wojskowej, o ile od tej służby nie uzyskały zupełnego zwolnienia z przyczyn niezdolności fizycznej, z przyczyn rodzinnych, majątkowych lub zawodowych, nie mogą w zasadzie przyjmować obywatelstwa obcego.

Blizsze szczegóły tej zasady, jak również przepisy co do stałej lub czasowej emigracji osób obowiązanych do służby wojskowej ustali osobna ustawa.

TYTUŁ XIX.

Zawieranie małżeństwa przez osoby obowiązane do służby wojskowej.

Art. 113. Zawieranie małżeństwa przez żołnierzy, odbywających służbę w wojsku stałym, względnie w zapasie, zasadniczo jest wzbronione.

W wyjątkowych wypadkach, godnych uwzględnienia, może tym osobom zezwolić na małżeństwo Komenda Główna wojsk polskich. O zawarciu małżeństwa ma być zawiadomiona powiatowa komenda uzupełnień, która fakt ten uwidoczni w listach. Obowiązek zawiadomienia o małżeństwie spoczywa na zawierającym małżeństwo. W jego zastępstwie mogą to czynić krewni, osoby prawnie zastępujące miejsce rodziców, pełnomocników lub osoby postronne.

TYTUŁ XX.

Art. 114. Decyzje i zarządzenia powiatowych komend uzupełnień wolno będzie osobom interesowanym zaskarżyć do okręgowej komendy uzupełnień w terminie dwutygodniowym od daty ich ogłoszenia.

Art. 115. Skargi te wraz z dokumentami złożone będą w powiatowej komendzie uzupełnień, która je w ciągu dni 7 wraz ze swoim sprawozdaniem prześle do okręgowej komendy uzupełnień. Skargi te mogą być wnoszone albo piśmiennie albo ustnie do protokołu.

Art. 116. Decyzje i zarządzenia okręgowych komend uzupełnień, wolno będzie osobom interesowanym zaskarżyć do Komendy Głównej wojsk polskich w terminie miesięcznym od daty ich ogłoszenia.

Art. 117. Wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania zaskarżonej decyzji.

TYTUŁ XXI.

Sądownictwo osób obowiązanych do służby wojskowej i postanowienia karne za niedopełnienie obowiązków, nakazanych w niniejszej ustawie.

Art. 118. Sądownictwo osób obowiązanych do służby wojskowej i przepisy karne za niedopełnienie, względnie nienależyte dopełnienie obowiązków, nakazanych przepisami niniejszej ustawy będą przedmiotem osobnej ustawy.

TYTUŁ XXII.

Przepisy przejściowe.

Art. 119. Ci, którzy wstąpili do służby w Legionach Polskich (Polskim Korpusie Posiłkowym), oraz w Wojsku Polskim podczas wojny — uważani będą za pełniących obowiązek służby wojskowej zgodnie z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 120. Tym obywatelom Królestwa Polskiego, którzy odbyli czynną służbę w wojsku rosyjskiem lub w oddziałach polskich, wylonionych z wojska rosyjskiego podług wojskowej ustawy rosyjskiej zaliczy się czas służby, przebytej w wojsku przed wojną i w czasie wojny wedle przepisów niniejszej ustawy.

Art. 121. Działające przed ogłoszeniem niniejszej ustawy przepisy o pomocy dla wojskowych, oraz dla rodzin wojskowych, pozostających w służbie polskiej albo rosyjskiej, zachowują swoją moc do czasu

wydania normalnej ustawy w tym przedmiocie dla wojskowych armji polskiej”.

II. Ustawy z dnia 7 marca 1919 r. w przedmiocie poboru roczników 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901 do służby wojskowej (Dz. P. P. P. № 22, poz. 234) w brzmieniu następującem:

„Art. 1. Postanawia się przeprowadzenie obowiązkowego poboru powszechnego roczników 1896, 1897, 1898, 1899, 1900 i 1901 na całym obszarze ziem polskich, na których pobór tych roczników przez władze polskie dotąd dokonany nie był.

Art. 2. Przeprowadzenie poborów ma się odbyć na zasadzie „Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej” z dnia 27 października 1918 r. wraz ze zmianami w tejże ustawie, wprowadzonymi dekretem Naczelnika Państwa z dnia 16 stycznia r. b. i w myśl „Tymczasowej instrukcji dla władz poborowych”, zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wojskowych wraz ze zmianami tejże instrukcji później wprowadzonymi.

Art. 3. Czas i sposób służby wojskowej normuje aż do chwili uchwalenia przez Sejm ustawy wojskowej „Tymczasowa ustawa o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27 października 1918 r.”

Art. 4. Ustawa niniejsza nie narusza w niczem dotychczasowych zarządzeń poborowych wydanych w całym Państwie. W miarę wprowadzenia jej w życie roczniki nią nie objęte mają być stopniowo zwalniane z czynnej służby wojskowej.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy i ustalenie kolejności poborów poszczególnych roczników porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia”.

§ 2.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy niemieckie, sprzeczne z przepisami powyższej tymczasowej ustawy z dnia 27 października 1918 o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. Pr. K. P. № 13, poz. 28), a w szczególności odnośne przepisy ustawy o obowiązku służby wojennej z 9 listopada 1867 r. (Dziennik Ustaw Związku północnoniemieckiego str. 131) i ustawy wojskowej Rzeszy niemieckiej z 12 maja 1874 r. (Dziennik Ustaw Rzeszy niemieckiej str. 45) wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami oraz odnośne postanowienia przepisów wykonawczych.

§ 3.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej, oraz innymi zainteresowanymi Ministrami.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów
A. Ponikowski

Minister Spraw Wojskowych
Sosnkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki
